

Αρχικά, βρεθήκαμε στην προκυμαία

«Μόλις βγήκα στην προκυμαία τα ξέχασα όλα, ακόμα και την δειλία μου.»

«Τα βαποράκια της Χαμιδιέ που σχίζανε το νερό
δίχως να βουλιάζουν;»

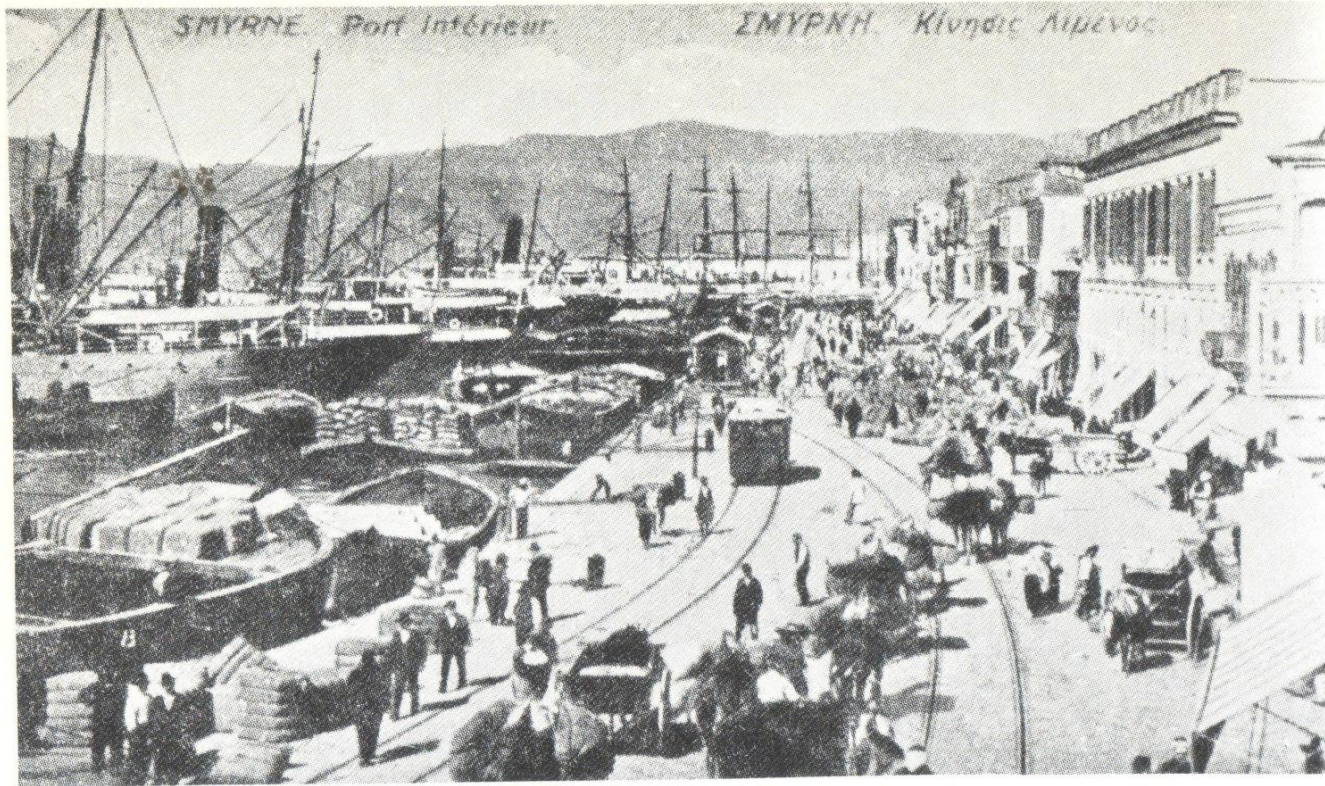
Η πολύβουη προκυμαία της Σμύρνης

«Τα μεγάλα μαρμάρινα σπίτια, με τα ξύλινα κλειστά, όλο μυστήριο, μπαλκόνια τους;»

«Τα τράμια που τα σέρνανε άλογα;»

Πηγή: Richard Reinhardt, *Οι στάχτες της Σμύρνης*, Ζάρβανος 1971

Σμύρνη. Έμπορικὴ κίνησις στὸν λιμένα.

(Συλλογὴ Φ. Φάλμπου)

«Ἡ ὅλον ἐκεῖνο τον χαρωπὸ, ξέγνοιαστο κόσμον που μπαينόβγαينه με σαματὰ στις λέσχες και στα καφενεῖα κι ἐμοιαζε να ζει πανηγύρι; Κι ὄχι μια κοινὴ, καθημερινὴ μέρα δουλειᾶς!»

«Εδώ γινόταν το μπάρκό, έφευγε ο βλογημένος
καρπός της Ανατολής για τις ξένες χώρες και
έμπαινε το χρυσάφι»

ΦΡΑΓΚΟΜΑΧΑΛΛΑΣ

«Πόσο ευτυχισμένα θα' πρεπε να' ναι εδώ τα παιδιά και πόσο παραχαϊδεμένες οι γυναίκες!»

«Τράβηξα ίσια για την Αγία Φωτεινή κι άναψα στη χάρη της το κεράκι που μου παράγγειλε η μάνα μου»

«Είχα κάνει όνειρο να μπω εδώ μέσα, κι ο δάσκαλος μου ο Πυθαγόρας Λάριος με σιγοντάριζε»

«Ομορφοστολισμένες κυράδες κατεβαίνουν με τις καρότσες τους για τις λέσχες, τα προβέγγερα και τις «γιαβάν σουπτέδες»

«Στα καφενεία παίζανε μουσικές, τραγουδούσανε
πολιτάκια και γκαρσόνια πηγαινοφέρνανε
δίσκους με καραφάκια και μεζέδες»

Ευαγγελία Σκουλίδη
B2
2015-16